

Judikatūras krājums

CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2010. gada 14. septembrī

Lieta F-79/09

AE

pret

Eiropas Komisiju

Civildienests — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Civildienesta noteikumu 73. pants — Atteikums atzīt, ka slimība ir arodslimība — Paaugstināts jutīgums pret elektromagnētisko lauku

Priekšmets Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu un ar kuru *AE* lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 15. decembra lēmumu, ar kuru tika atteikts atzīt par arodslimību viņu piemeklējušo slimību, un Komisijas lēmumu noraidīt viņa sūdzību par šo lēmumu, kā arī piespriest Komisijai samaksāt summu EUR 12 000 apmērā kā atlīdzību par viņam radīto morālo kaitējumu

Nolēmums Piespriest Komisijai izmaksāt summu EUR 2000 apmērā. Pārējā daļā prasību noraidīt. Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, un atlīdzina ceturtdaļu no prasītāja tiesāšanās izdevumiem. Prasītājs sedz ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

Kopsavilkums

1. *Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Ārstu komisija — Ārstu iecelšana (Civildienesta noteikumu 73. pants; Noteikumu par apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību riskiem 22. pants)*

2. *Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Medicīniskā ekspertīze — Ārstu komisijas locekļa atteikums parakstīt ziņojumu (Civildienesta noteikumu 73. pants)*

3. *Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Medicīniskā ekspertīze — Ārstu komisijas rīcības brīvība (Civildienesta noteikumu 73. pants; Noteikumu par apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību riskiem 23. pants)*

4. *Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Slimības cēloņa aroda dēļ noteikšana (Civildienesta noteikumu 73. pants; Noteikumu par apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību riskiem 3. pants)*

5. Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Nelaiemes gadījumu un arodslimību apdrošināšana — Arodslimība — Jēdziens
(Civildienesta noteikumu 73. pants; Noteikumu par apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību riskiem 3. panta 2. punkts)

6. Savienības tiesības — Principi — Saprātīga termiņa ievērošana — Pārkāpums administratīvajā procedūrā — Sekas
(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts)

7. Savienības tiesības — Principi — Saprātīga termiņa ievērošana — Administratīvā procedūra — Vērtējuma kritēriji

1. Kopējos noteikumos par Savienības ierēdņu apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību risku nav noteiktas nekādas speciālas prasības par ārstu komisijas locekļu specializāciju, un ārsta izvēli tie atstāj pilnīgi brīvā attiecīgā ierēdņa vai administrācijas izvēlē. Tiesa, ka jauno noteikumu par apdrošināšanu, kas stājās spēkā 2006. gada 1. janvārī, 22. pantā ir paredzēts, ka trešajam ārstam ir “kompetences ķermeņa ievainojumu izvērtēšanas un ārstēšanas jomā”. Tomēr ar šo tiesību normu tiek paredzēta vienīgi trešā ārsta nozīmēšana, un tāpat tas nekādi neapdraud ne attiecīgā ierēdņa tiesības pilnīgi brīvi izvēlēties savu ārstu, kuram viņš uzticas, ne arī administrācijas tiesības brīvi izvēlēties ārstu, kurš to pārstāvēs ārstu komisijā.

Noteikumos par apdrošināšanu turklāt nav paredzētas nekādas tiesības noraidīt ārstu komisijas sastāvā norīkotos ārstus, jo ierēdņa tiesības garantē viņa uzticības ārsta klātbūtne un ārsta klātbūtne, kurš tika norīkots ar viņa piekrišanu.

(skat. 51. un 54. punktu)

Atsauce

Tiesa: 1981. gada 14. jūlijs, 186/80 *Suss*/Komisija, *Recueil*. 2041. lpp., 9.–11. punkts.

2. Ārstu komisijas ziņojumā nav pieļauts formas trūkums tādēļ, ka viens no tās locekļiem atsakās to parakstīt, ja ir pierādīts, ka loceklim, kurš atsakās to parakstīt, bija iespēja iepazīstināt ar savu viedokli pārējos divus locekļus.

(skat. 56. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: 1990. gada 21. jūnijs, T-31/89 *Sabbatucci*/Parlaments, *Recueil*, II-265. lpp., kopsavilkums, 2. punkts; 2003. gada 27. februāris, T-20/00 OP Komisija/*Camacho-Fernandes*, *Recueil FP*, I-A-75. un II-405. lpp., 47. un 48. punkts.

3. Noteikumu par Savienības ierēdņu apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumu un arodslimību risku 23. pantā paredzētais ārstu komisijas uzdevums objektīvi un neatkarīgi veikt izvērtējumu par medicīniska rakstura jautājumiem prasa, pirmkārt, lai šīs komisijas rīcībā būtu visa vajadzīgā informācija un, otrkārt, lai tai būtu pilnīga rīcības brīvība. Ārstu komisijas sniegtais medicīniskais izvērtējums ir uzskatāms par galīgu, ja tas ir pieņemts likumīgos apstākļos. Tiesa var pārbaudīt vienīgi to, vai, pirmkārt, minētā komisija ir likumīgi izveidota un darbojas likumīgi un, otrkārt, vai tās viedoklis ir likumīgs, tostarp, vai tajā ir ietverts pamatojums, uz kāda tas ir balstīts, un pierādījumi par saprotamu saikni starp medicīniskajiem konstatējumiem un tajā izdarītajiem secinājumiem. Ja ārstu komisijai ir jāizskata sarežģīti medicīniska rakstura jautājumi saistībā ar grūti uzstādāmu diagnozi vai par cēloņsakarību starp slimību, ar ko sirgst ieinteresētā persona, un tās amata pienākumu pildīšanu,

tad tai savā atzinumā tostarp ir jānorāda tie lietas fakti, uz kuriem tā pamatojas, un būtisku atšķirību gadījumā jāprecizē iemesli, kuru dēļ tās secinājumi atšķiras no tiem, kas izdarīti noteiktos iepriekšējos atbilstošos ārstu atzinumos, kas ir ieinteresētajai personai labvēlīgāki.

(skat. 64. un 65. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 15. decembris, T-300/97 *Latino*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-259. un II-1263. lpp., 41. un 78. punkts; 1999. gada 15. decembris, T-27/98 *Nardone*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-267. un II-1293. lpp., 30., 68. un 87. punkts; 2003. gada 26. februāris, T-145/01 *Latino*/Komisija, *Recueil FP* I-A-59. un II-337. lpp., 47. punkts.

Civildienesta tiesa: 2006. gada 28. jūnijs, F-39/05 *Beau*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-51. un II-A-1-175. lpp., 35. punkts.

4. Saskaņā ar noteikumu par apdrošināšanu pret nelaimes gadījumu un arodslimību riskiem 3. panta 2. punktu, ja attiecīgā slimība nav minēta Eiropas arodslimību sarakstā, kas ietverts Komisijas rekomendācijā Nr. 90/326, tad attiecīgajam ierēdnim ir pietiekami jāpierāda, ka viņu piemeklējušo problēmu cēlonis ir pienākumu pildīšana vai ka tās ir radušās viņam, pildot savus pienākumus Savienības iestādēs. Šī iemesla dēļ šaubu gadījumā par šādu cēloni kompetentajai iestādei ir tiesības atteikt atzīt slimības cēloni aroda dēļ, jo nevienā tiesību normā vai principā nav paredzēts, ka šaubas ir par labu ierēdnim.

(skat. 82. punktu)

Atsauce

Tiesa: 2004. gada 11. februāris, C-180/03 P *Latino*/Komisija, *Recueil*. I-1587. lpp., 36.–39. punkts.

5. Sarežģītos gadījumos, kad ierēdņa slimība ir radusies vairāku cēloņu dēļ – ar amatu saistītu un nē, fizisku un psihisku – un katrs no tiem ir vainojams pie tās parādīšanās, ārstu komisijai ir jānosaka, vai pienākumu pildīšanai Savienības iestādēs ir tiešs sakars ar ierēdņa slimību, piemēram, vai pienākumu pildīšana ir apstāklis, kas izraisīja šo slimību. Šādos gadījumos, lai slimību atzītu par aroda izraisītu, netiek prasīts, lai tās vienīgais, būtiskais, izšķirošais vai galvenais cēlonis būtu pienākumu pildīšana.

(skat. 83. punktu)

Atsauce

Pirmās instances tiesa: 1997. gada 9. jūlijs, T-4/96 S/Tiesa, *Recueil*, II-1125. lpp., 79. un 80. punkts.

6. Pienākums ievērot saprātīgu termiņu administratīvajā procesā ir Savienības tiesību vispārīgs princips, kura ievērošanu nodrošina Tiesa un kas turklāt kā tiesību uz labu pārvaldību sastāvdaļa ir pārņemts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā.

Tomēr saprātīga termiņa ievērošanas principa pārkāpums parasti neattiecināms administratīvās procedūras noslēgumā pieņemta lēmuma atcelšanu. Vienīgi tad, ja pagājušais laiks ir tik pārmērīgi ilgs, ka tas var ietekmēt pašu administratīvajā procedūrā pieņemtā lēmuma saturu, tad principa ievērot saprātīgu termiņu pārkāpums ietekmē administratīvās procedūras spēkā esamību. Tādējādi pārmērīgs laikposms, lai izskatītu lūgumu atzīt slimību par arodslimību, principā neietekmē ne ārstu komisijas atzinumu, ne arī iestādes pieņemto galīgo lēmumu. Šāds laikposms, izņemot ārkārtas gadījumu, nevar grozīt ārstu komisijas vērtējumu par to, vai slimības cēlonis ir arods. Ja Civildienesta tiesa atceltu pieņemto lēmumu, pamatojoties uz šiem konstatējumiem, tad galvenās praktiskās sekas būtu neracionālas, ciktāl procedūra tiktu vēl vairāk pagarināta tādēļ, ka tā jau ir pārāk gara.

Tomēr Savienības tiesai ir iespēja pēc savas iniciatīvas piespriest administrācijai atlīdzināt zaudējumus saprātīga termiņa neievērošanas gadījumā, jo šāda zaudējumu atlīdzība ir labākais veids, kā atlīdzināt attiecīgajam ierēdnim, ar nosacījumu, ka visiem lietas dalībniekiem ir tikušas dotas vienlīdzīgas iespējas izteikt savus apsvērumus par šādu risinājumu.

(skat. 99.–101. un 104. punktu)

Atsauces

Tiesa: 2000. gada 13. decembris, C-39/00 P *SGA*/Komisija, *Recueil*, I-11201. lpp., 44. punkts; 2009. gada 17. decembris, C-197/09 RX-II *M/EMA*, Krājums, 41. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2004. gada 13. janvāris, T-67/01 *JCB Service*/Komisija, *Recueil*, II-49. lpp., 36. un 40. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra; 2006. gada 11. aprīlis, T-394/03 *Angeletti*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-2-95. un II-A-2-441. lpp., 162.–167. punkts.

Vispārējā tiesa: 2010. gada 12. maijs, T-491/08 P *Bui Van*/Komisija, 88. punkts.

Civildienesta tiesa: 2009. gada 21. oktobris, F-33/08 *V*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-403. un II-A-1-2159. lpp., 211. punkts, spriedums pārsūdzēts Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, lieta T-510/09 P.

7. Tas, vai administratīvās procedūras ilgums ir saprātīgs, ir izvērtējams, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus, tostarp kontekstu, kādā tā radusies, dažādos procesuālos posmus, kurus izgāja iestāde, lietas dalībnieku uzvedību procedūrā, lietas sarežģītību, kā arī tās nozīmību visām ieinteresētajām personām.

(skat. 105. punktu)

Atsauces

Tiesa: 1998. gada 17. decembris, C-185/95 P *Baustahlgewebe*/Komisija, *Recueil*, I-8417. lpp., 29. punkts; 2009. gada 16. jūlijs, C-385/07 P *Der Grüne Punkt-Duales System Deutschland*/Komisija, *Recueil*, I-6155. lpp., 182.–188. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1997. gada 22. oktobris, T-213/95 un T-18/96 *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, II-1739. lpp., 55. punkts.